

EL CONSTITUCIONAL, L'ÚLTIM REFUGI DE LES DRETES

Els polonesos som reis sense alegria.

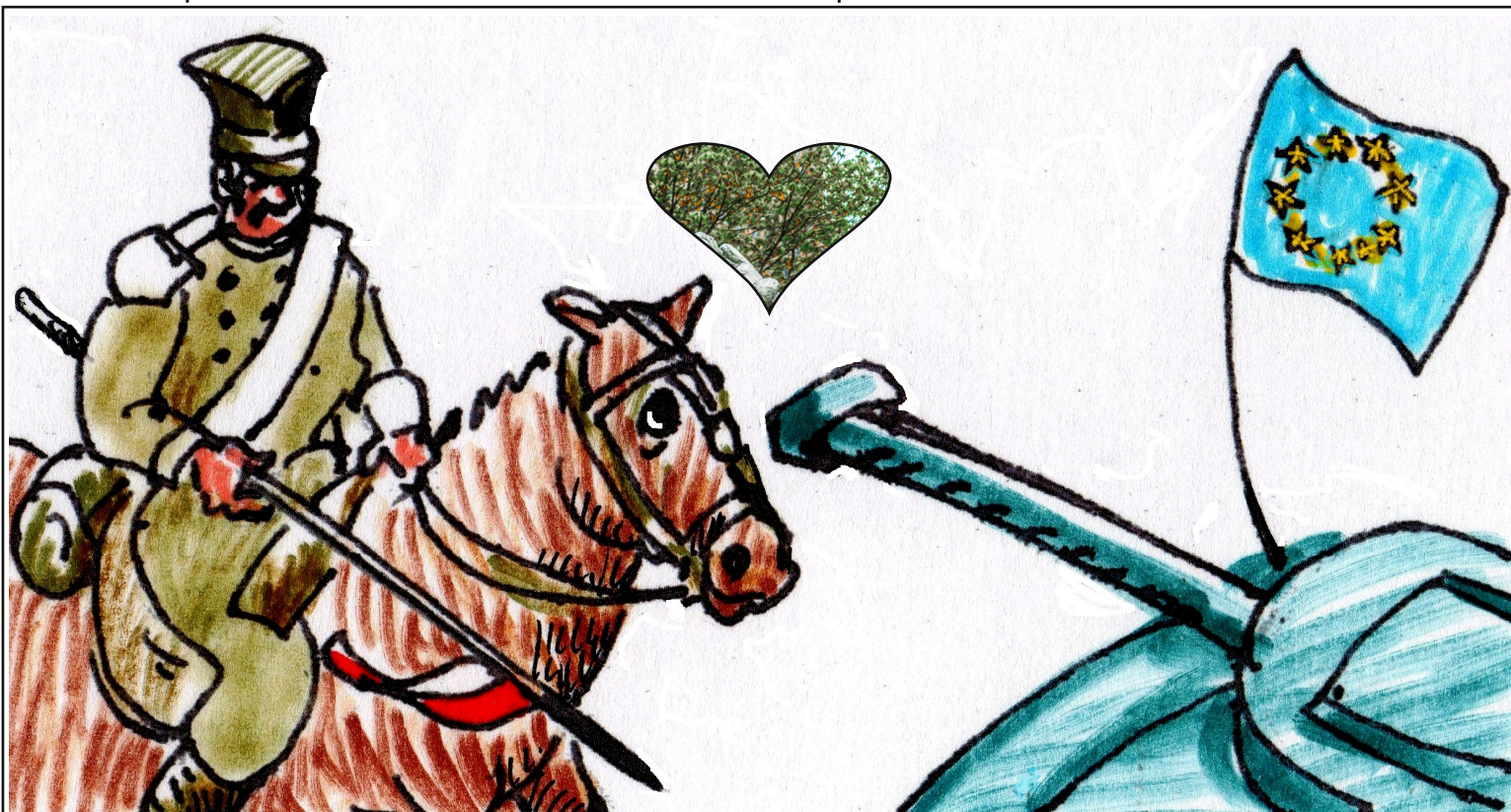
Paradoxa del nostre temps, sobreconnectats, amb mitjans d'entreteniment més nombrosos que mai, tan variats, tan pràctics que només es necessita un terminal equipat d'un altaveu i una pantalla per evocar imatges, històries i sons al nostre gust i segons el nostre estat d'ànim.

I no obstant això continuem, més que mai, expressant frustració i avorriment davant les sentències del Tribunal Constitucional.

Aquesta vegada li ha tocat a la Unió europea ser l'objectiu dels jutges.

El conflicte amb Brussel·les fa anys que dura.

Polònia, a través del Tribunal Constitucional, ha emès una sentència contra la supremacia absoluta del dret comunitari europeu.

Una decisió sense precedents, una ofensa addicional que sacseja les institucions europees.

El Tribunal, proper a la majoria conservadora del PiS (Llei i Justícia), va sentenciar que alguns articles del tractat de la UE són "incompatibles" amb la Constitució.

La presidenta del tribunal Julia Przylebska va proclamant que inclinant-se davant els "intents d'interferència" del Tribunal de Justícia de la UE "Polònia no pot funcionar com un estat sobirà i democràtic".

Els Jutges han exigit a Brussel·les que no "actuï més enllà de l'abast de les seves competències" interferint en el seu sistema judicial o en qüestions de l'estat de dret.

A l'altra banda la Comissió Europea repeteix una vegada i una altra que "el dret de la UE té prioritat sobre el dret nacional, incloses les disposicions constitucionals", i afegeix que "això és al que tots els Estats membres de la UE s'han adherit".

Les relacions entre Brussel·les i Varsòvia s'han anat degradant-se des que el PiS va arribar al poder el 2015 i va impulsar una revisió del sistema judicial polonès - amb el nomenament de jutges propers al govern - aquest és el centre del conflicte.

Però hi ha altres baralles. Les amenaces a la llibertat de premsa, el dret a l'avortament o els de les comunitats LGBT+ continuen en un estira-i-arronsa que ha portat a la congelació dels fons europeus destinats a Polònia.

Qüestionar la primacia del dret europeu és una decisió política que comporta una "sortida de facto" de la UE? Pregunten els polítics a Brussel·les.

Davant la amenaça, Varsòvia proclama que el lloc de Polònia és i serà dins la família europea de nacions. És suficient per tranquil·litzar els ciutadans adscrits, més del 80%, a una sentiment europeu?

I que pot fer la UE ?

En el cas d'un Estat rebel, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea pot apel·lar a l'incompliment, la qual cosa comporta multes de vegades multimilionàries. Però Varsòvia ja si ha acostumat en els últims anys. Ara, però, Brussel·les té un mitjà de pressió formidable: els 36.000 milions d'euros que espera Varsòvia com a part d'un pla europeu de recuperació contra el Covid-19.

Que farà Polònia? La drete polonesa resistirà o no tindrà més remei que rendir-se per rebre els seus fons.